

İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi
Medenî Hukuka Giriş, Kişiler ve Aile Hukuku Final Sınavı (14.05.2019) - Tek Numaralı Öğrenciler
Cevap Anahtarı

Cevap 1: Olayda eşler fiilen ayrı yaşamaktadır. Eşlerden biri, haklı bir sebep olmaksızın diğerinin birlikte yaşamaktan kaçınması veya ortak hayatın başka bir sebeple olanaksız hale gelmesi üzerine hâkimden bazı istemlerde bulunabilir (MK m. 197 II ve III). Bu kapsamda A'nın istemi üzerine hakim B'nin A'ya yapacağı parasal katkıyı belirleteyektir. Buna ek olarak istem üzerine hakim ortak konut ve ev eşyalarından A'nın yararlanmasına karar verebilir. Yine A'nın istemi üzerine hakim eşlerin mallarının yönetimine ilişkin önlemleri alacak ve gerekiyorsa eşler arasında mal ayrılığı rejimine de hükmedebilecektir.

A ile B'nin oturdukları ev aile konutu niteliğindedir ve bu niteliği evliliğin sona ermesine kadar devam eder. Eşlerden biri, diğer eşin açık rızası olmadıkça aile konutunu devredemez (MK m. 194). Türk hukuku'ndaki hakim görüş ve Yargıtay uygulaması aile konutuna ilişkin kanunen getirilen sınırlamayı tasarruf yetkisi sınırlaması olarak görmektedir. Öte yandan Medeni Kanun'da (MK m. 194/III) aile konutu olarak özgülünen taşınmaza ilişkin tapu kütüğüne konutla ilgili şerh verilemesinin isteme imkanı öngörülmüştür. Bu kapsamda A aile konutuna ilişkin gerekli şerhin verilmesini talep edebilecektir. Bu şerh aile konutunu kurucu değil açıklayıcı bir şerhtir. Şerh verilmiş olsun ya da olmasın B'nin aile konutu üzerinde yaptığı tasarruflar geçersiz olacaktır. Buna göre B, A'nın açık rızasını almaksızın aile konutunu üçüncü bir kişiye satar ve taşınmaz o kişi adına tescil olunursa bu tescil yolsuz bir tescil olacaktır. Bununla beraber tescil yolsuz olsa da bu kayda iyiniyetle güvenen üçüncü kişilerin söz konusu taşınmaz üzerinde aynı hak kazanmaları mümkündür. Şerh verilmiş olması etkisini burada gösterir. Şayet A'nın talebi üzerine aile konutuna ilişkin olarak tapu kütüğüne şerh verilmiş ise adına yolsuz tescil bulunun kişi ile işlem yapan üçüncü kişilerin, tescilin yolsuzluğuna ilişkin iyiniyeti bertaraf edilmiş olacaktır. Öte yandan olayda B diğer taşınmazını da satışa çıkartmıştır. Evlilik birliğini koruyucu önlem olarak A, B'nin bu taşınmaz üzerindeki tasarruf yetkisininin sınırlanmasını hakimden talep edebilir (MK m. 199/I). Bu halde B'nin söz konusu taşınmaz üzerindeki tasarrufu ancak A'nın izni ya da icazeti ile mümkün olacaktır. Aksi halde yapılan tasarruf işlemi geçersiz olacaktır. Hakim B'nin tasarruf yetkisini kısıtlarsa, re'sen durumun tapu kütüğüne şerhedilmesine karar verecektir (MK m. 199/III). Olayda evliliğin sona erdirilmesi için (boşanma ya da butlan) davası açılınca hakim, davanın devamı süresince gerekli olan, özellikle eşlerin barınmasına, geçimine, eşlerin mallarının yönetimine ve çocukların bakım ve korunmasına ilişkin geçici önlemleri re'sen alır (MK m. 157, m. 158, m. 169). Dolayısıyla dava sürerken herhangi bir talep olmasa dahi hakim, A ve çocuklar için gerekli önlemleri alacaktır. Dava sırasında ortak konuttan kimin ayrılacağını eşler anlaşarak kararlaştırabilirlerse mesele yoktur. Anlaşamamaları halinde, kimin ortak konuttan yararlanacağına hakim karar verecektir. Bu kapsamda A'nın dava esnasında ortak konuttan yararlanması mümkün olabilecektir. Öte yandan boşanma davası ya da butlan davası açılmış olsa bile evlilik birliği devam eder. Buna paralel olarak, karı kocanın birbirlerine karşı bakım yükümlülükleri devam eder. Bu bakımın nasıl olacağı eşler arasında kararlaştırılırsa bu anlaşma uygulanır. Eşlerin anlaşamamaları halinde, hakim, dava açıldığı zaman, eşlerden birinin geçimini teminde güçlük çektiği durumda, diğerinin onun geçimine ne miktarda katkıda bulunacağına da karar verir. Eşin, diğer eşe dava devam ettiği sürece yapacağı bu yardıma uygulamada tedbir nafakası denilmektedir. Nafaka miktarını hakim tarafların mali durumlarını göz önünde tutarak belirleyecektir. Üst sınırı nafakayı verecek olanın geliridir.

Cevap 2: Öncelikle A evlendikten sonra tesadüfen eşi B'nin, eski eşini kasten yaralama suçundan sabıkası olduğunu öğrendiğinden, evliliğin nispi butlan sebebi ile sona erdirilmesi yoluna başvurabilecektir. Burada nispi butlan sebeplerinden irade sakatlıklarından yanılmaya başvurulabilir. MK m. 149'da hangi hallerin evlenmeyi nispi butlanla sakatlayacağı tüketici olarak sayılmış olup, bunlardan biri de diğer eşin önemli bir niteliğinde yanılmadır. Burada yanılmaya düşülen niteliğin bizzat eşin kendisine ait olması ve önemli nitelikte olması şartı aranır. Ayrıca nispi butlan davası açma hakkı, hak düşürücü süreye bağlanmış olup bu dava, iptal sebebinin öğrenildiği veya korkunun etkisinin ortadan kalktığı tarihten başlayarak altı ay ve her halde evlenmenin üzerinden beş yıl geçmekle düşer. A ile B arasındaki evlilik ayrıca taraflardan birinin boşanma davası açması ile sona erdirilebilecektir. Boşanma sebepleri MK'da özel boşanma sebepleri ve genel boşanma sebepleri olarak ayrılmış olup, bu olayda öncelikle özel boşanma sebeplerinden "terk" sebebine dayanılabilecektir. B, 10.10.2010 tarihinde evi terk etmiştir. Terk sebebi ile boşanmaya karar verilebilmesinin şartları: 1. Eşlerden birinin ortak konutu terk etmesi 2. Terkin en az altı ay sürmüş olması 3: Terk eden eşe hakim ya da noter tarafından ihtarda bulunulması ve eşin buna rağmen dönmemesi. Son olarak belirtelim ki ihtar, terkin dördüncü ayından itibaren yapılabilir ve iki ay içinde eşin ortak konuta dönmemesi halinde sonuçlarının neler olacağı yazılmış olmalıdır.

Somut olayda başvurulabilecek diğerk bir özel boşanma sebebi ise zina olabilir. Zira çocuğun başka bir erkekten olduğuna dair iddialar bulunmaktadır. Zina kusura dayalı, mutlak ve özel bir boşanma sebebi olup, eşlerden birinin evlilik birliği devam ederken, karşı cinsten bi kişi ile isteyerek cinsi münasebette bulunmuş olması gerekmektedir. Zina sebebi ile dava açılabilmesi için hak düşürücü süre öngörölmüş olup bu süre, zinanın öğrenilmesinden itibaren altı ay ve zina fiilinin işlenmesinden itibaren beş yıldır. Ayrıca açılacak olan boşanma davasında genel boşanma sebeplerinden olan “evlilik birliğinin temelinden sarsılması”na da dayanılabilir. Eğer ortak hayatı devam ettirme, eşlerden beklenmeyecek derecede temelinden sarsılmış ise, bu sebebe de dayanılabilecektir. Şartları: 1. Evlilik birliğinin temelinden sarsılmış olması 2. Evlilik birliğinin temelinden sarsılması en az eşlerden biri için ortak hayatı sürdürmesi beklenemeyecek derecede olmalıdır. 3. Davacının, davalının daha kusurlu olduğu itirazını ileri sürmemiş ya da ileri sürölen itiraz kabul edilmemiş olmalıdır. Son olarak taraflar anlaşmalı boşanma yoluna da gidebilirler. Anlaşmalı boşanmanın şartlar: 1. Evlilik en az bir yıl sürmüş olmalıdır. 2. Eşler birlikte mahkemeye başvurmalı veya birinin açtığı boşanma davasını diğerk kabul etmelidir. 3. Hakim tarafları bizzat dinlemelidir. 4. Tarafların yaptıkları anlaşmanın hakim tarafından uygun bulunması gerekmektedir.

Cevap 3: 01.01.2002 tarihinde yürürlüğe giren 4721 sayılı Türk Medeni Kanunu’nda yasal mal rejimi olarak edinilmiş mallara katılma rejimi kabul edilmiştir (MK m. 202/I). Olayda A ve B 04.04.2004 tarihinde evlenmişlerdir. Eşlerin evlenmeden önce ya da sonra başka bir mal rejimi sözleşmesi yaptıklarına dair olayda bir bilgi bulunmadığından, evliliğin devamı süresince eşler arasındaki mal rejiminin de edinilmiş mallara katılma rejimi olduğu kabul edilecektir. Mahkemece evliliğin iptal veya boşanma sebebiyle sona erdirilmesine karar verilmesi halinde, mal rejimi dava tarihinden geçerli olmak üzere sona erer (MK m. 225/II). Edinilmiş mallara katılma rejiminin sona ermesine bağlı ön sonuç mal rejiminin tasfiyesi aşamasına gelinmiş olmasıdır. Bu doğrultuda eşlerin kişisel malları ile edinilmiş malları, mal rejiminin sona erme anındaki durumlarına göre ayrılacaktır (TBK m. 228/ II). Yine eklenecek değerler söz konusu ise bunlar da eşlerin edinilmiş mallarına değer olarak eklenecektir (TBK m. 229). Şayet edinilmiş mallardan kişisel mallara veya kişisel malardan edinilmiş mallara yönelik bir değer kayması var ise (denkleştirme alacağı) bu da tespit edilecektir (MK m. 230/I, III). Mal rejiminin tasfiyesinde malvarlığı değerlerinin parasal karşılığı tespit edilecek ve bu belirleme yapılırken söz konusu değerlerin tasfiye anındaki sürüm (rayiç) değeri esas alınacaktır (MK m. 233-235). Eklenecek değerler ve denkleştirmeden elde edilen miktarlar da dahil olmak üzere her eşin edinilmiş mallarının toplam değerinden bu mallara ilişkin borçlar çıkarıldıktan sonra her bir eşin artık değerine ulaşılacaktır. Eşler aralarında artık değere katılma oranını belirlememişlerse (MK m. 237) her bir eş değerine ait artık değerın yarısı miktarında katılma alacağına sahiptir (TBK m. 236). Bu açıklamalar kapsamında;

B'nin katılma alacağının hesaplanması için A'nın malvarlığının tasfiyesi edilecektir.

A'nın kişisel malları:

- Miras kalan 450.000 TL değerindeki ev

A'nın edinilmiş malları:

- Bodrumdaki yazlık: Boşanma davası açıldığı tarihteki değeri **600.000 TL** (A bu yazlığı evlilik birliği içinde çalışmanın karşılığı olan 120.000 TL ile almıştır. 120.000 TL'nin tümünün aksi ispat edilmediği müddetçe evlilik birliği içinde iktisap edildiği kabul edilecek ve dolayısıyla edinilmiş mal olarak değerlendirilecektir. Satın aldığı yazlık da edinilmiş malın yerine geçen değerdir. Tasfiye yapılırken de yazlığın sürüm değeri olan 600.000 TL edinilmiş mal olarak hesaba katılacaktır).

- Banka hesabında biriken para: **50.000 TL** (kişisel mal olan miras kalan evden elde edilen kira geliri edinilmiş mal sayılır)

Denkleştirmeden Elde Edilecek Değer:

- Olayda A evlilik devam ederken biriktirdiği 120.000 TL ile Bodrum'da yazlık almış ve babasının kendisine düğün hediyesi olarak verdiği otomobili 40.000 TL'ye satarak bu parayla satın aldığı yazlıkta tamirat yaptırmıştır. Dolayısıyla kişisel malından edinilmiş mala bir değer kayması söz konusudur. Edinilmiş malın iyileştirilmesine kişisel mal ile katkıda bulunulmuştur ve bu denkleştirmeye tabidir. Buna göre denkleştirme yapılarak elde edilen değer artık değerden çıkarılacaktır. Burada denkleştirme oranı, $40.000 / 160.000 = 1/4$ 'tür.

Malın tasfiye anındaki sürüm değeri ise 600.000 TL'dir. Buna göre kişisel mal lehine denkleştirme yapıldığında,

$600.000 \times 1/4 = 150.000 \text{ TL}$ 'nin tekrar kişisel mala dönmesi gerekir. Bu kapsamda,

A'nın artık değeri: $600.000 + 50.000 - 150.000 = 500.000 \text{ TL}$

B'nin katılma alacağı: $500.000 / 2 = 250.000 \text{ TL}$

A'nın katılma alacağıının tespiti için B'nin malvarlığı tasfiye edilecektir.

B'nin kişisel malı: YOK

B'nin edinilmiş malları:

- Yatırım amaçlı daire: **800.000 TL** (mal rejimi sona erdiği esnada mevcut, daha sonra satılmış olması önemli değildir, edinilmiş mal olarak tasfiyeye girecektir).

- Aile konutu olan Emirgan'daki daire: Boşanma davası açıldığı tarihteki değeri **600.000 TL**

Eklenecek Değer: 200.000 TL (B'nin H'ye yaptığı karşılıksız kazandırma – MK m. 229 b.2)

Edinilmiş mala ilişkin borç: **100.000 TL** (Olayda B'nin dava açıldığı tarihte Z bankasına olan 100.000 TL borcuna ilişkin bir bilgi verilmediği için bu borcun kanuni karine olarak edinilmiş mallara ilişkin olduğu kabul edilecektir – MK m. 230/II).

Bu kapsamda,

B'nin artık değeri: $800.000 + 600.000 + 200.000 - 100.000 = 1.500.000 \text{ TL}$

A'nın katılma alacağı: $1.500.000 / 2 = 750.000 \text{ TL}$

A ve B'nin katılma alacakları kanun gereği takas edilecektir (MK m. 236 /I). Bu durumda tarafların karşılıklı borçları, az olan borç tutarınca sona erer. Dolayısıyla somut olayda B'nin, A'ya karşı ($750.000 - 250.000 =$) **500.000 TL** katılma alacağı mevcuttur.

Cevap 4: Olayda Ç2, evlilik birliği devam ederken dünyaya gelmiştir. Babalık karinesi gereği Ç2'nin babası koca B'dir (TBK m. 285/I). Boşanma ya da butlan davası sonucunda velayet kendisine verilmemiş taraf gücü oranında çocuğun bakım masraflarına katılmak zorundadır. Olayda hakim Ç2 için B tarafından verilecek iştirak (bakım) nafakasına talep olmadan karar vermelidir. Bu bakımdan Ç2'nin A ile B'nin ayrı yaşadığı dönemde ana rahmine düştüğü gerekçesiyle nafaka talebinin reddedilmesi yerinde değildir. B ile Ç2 arasındaki soybağının ortadan kalkması ancak soybağının reddi davası açılması ile mümkün olabilir. Bu olmadığı müddetçe baba B'nin Ç2'ye iştirak nafakası ödemesine hükmedilmesine gerekir. İştirak nafakası Ç2 ergin olana kadar ödenmeye devam edecektir. Şayet Ç2 ergin olmasına rağmen eğitime devam ediyorsa iştirak nafakası eğitim sona erinceye kadar devam edecektir (MK m. 328/II). Bu halin dışında ergin olduktan sonra da bakıma muhtaçsa ve B ile arasındaki soybağı hala ortadan kalkmamış ise Ç2, iştirak nafakası yerine yardım nafakası da talep edilebilir (MK m. 364).

Cevap 5: Olayda Ç2, dava açıldıktan sonra dünyaya gelmiş olsa da doğumu esnasında A ile B arasındaki evlilik devam etmektedir. Çocuk ile babası arasında soybağının kurulması açısından Medeni Kanun "babalık karinesi"ne yer vermiştir (MK m. 285/I). Buna göre evlilik devam ederken veya evliliğin sona ermesinden başlayarak üçyüz gün içinde doğan çocuğun babası kocadır. Dolayısıyla babalık karinesi kapsamında Ç2'nin babası B'dir ve bu şekilde aralarında soybağı kurulmuştur. Ç2'nin kendi çocuğu olduğunu düşünen K, Ç2'yi tanımak istiyorsa öncelikle B ile Ç2 arasındaki soybağının ortadan kalkması gerekir. Zira çocuk ile birden fazla erkek arasında soybağının bulunması mümkün değildir. B eğer Ç2'nin babası olmadığını ileri sürüyorsa, soybağının reddi davası açmalıdır. Bu davayı A ve Ç2'ye karşı açmalıdır (MK m. 286). B bu davada babalık karinesini çürüterek soybağının ortadan kaldırılmasını sağlayabilir. Çocuk evlilik içinde ana rahmine düşmüşse, D baba olmadığını ispatlamak zorundadır (MK m. 287/I). Ancak olayda Ç2'nin eşlerin fiili olarak ayrı yaşadıkları esnada ana rahmine düştüğü anlaşılmaktadır. Bu halde kanun (MK m. 288/I) babalık karinesinin çürütülmesi için bir kolaylık öngörmüştür. B'nin (davacının) babalık karinesini çürüterek soybağının reddini sağlamak için yapması gereken, çocuğun fiilen ayrı yaşadıkları sırada ana rahmine düştüğünü ispatlamaktan ibarettir. Bunun için B'nin muhtemel gebe kalma döneminde eşlerin fiilen ayrı yaşadıklarının ispatı yeterlidir. B soybağının reddi davasını, doğumu ve baba olmadığını veya gebelik sürecinde annenin başka bir erkek ile cinsel ilişkide bulunduğunu öğrendiği tarihten başlayarak bir yıl içinde açmak zorundadır. Bu süre hak düşürücü süredir. Ancak gecikmenin haklı bir sebebe dayanması hali saklıdır (MK m. 289/ I ve III). Öte yandan çocuk Ç2 de ergin olduğundan itibaren bir yıl içinde soybağının reddi davasını açmak hakkına sahiptir (MK m. 289/II). Yine belirli şartlarla koca ve çocuk dışındaki kişilere de soybağının reddi davası açma hakkı tanınmıştır (TBK m. 291/I). Soybağının reddi kararı yenilik doğuran hüküm niteliğindedir. Dolayısıyla hükmün kesinleşmesiyle birlikte, çocuk ile baba arasındaki soybağı, geçmişe etkili olarak, çocuğun doğum tarihinden itibaren kalkar. Çocuk doğum tarihinden itibaren, baba yönünden soybağına sahip olmayan çocuk haline gelir. Şayet olayda soybağının reddi davası yoluyla B ile Ç2 arasındaki soybağı ortadan kaldırılmış ise Ç2'nin K tarafından tanınması söz konusu olabilir. Geçerli olarak yapılan tanıma beyanı geçmişe etkili olarak, doğum anından itibaren çocuk (D) ile babası (C) arasında soybağının kurulmasını sağlar. Tanıma beyanı yenilik doğuran işlem niteliğindedir. Tanımanın vasiyetname düzenlenerek yapılması da mümkündür (MK m. 295 / I) ve bu yolla yapılan tanıma tanıyanın ölümünde hüküm doğurur.

Cevap 6: Emredici bir hüküm olan MK m. 321'e göre evlilik içinde doğan çocuk babasının soyadını doğar doğmaz kazanır. Medeni Kanun'da çocuğun soyadını kazanması velayet esasına göre değil, nesebe bağlı olarak düzenlendiğinden boşanma sonucunda velayet hakkının anneye verilmiş olması çocuğun soyadının değiştirilmesini gerektirmemektedir. Boşanan annenin çocuğuna kendi soyadını verebilmesi için bu yönde bir düzenlemenin kanunumuzda bulunması gerekir. Anayasa Mahkemesi'nin boşanan annenin çocuğuna kendi soyadını verebileceğine dair kararında konu ile ilgisi olmayan Soyadı Kanunu m. 4 iptal edilmiş ancak iptal edilen hüküm soyadının ilk kez alınmasına ilişkin bir hüküm olması sebebiyle sorunun çözümüne bir katkı sağlanmamıştır. AYM 2015 yılında bireysel başvuru sonucu vermiş olduğu kararda ise Medeni Kanun'un evliliğin bitiminden sonra çocuğun soyadına ilişkin düzenleme içermemesi ve annenin aile hayatına saygı hakkı gereği çocuğa kendi soyadını verebileceğine hükmetmiştir. Bu kararlar sonrasında Yargıtay, velayet hakkının soyadını belirleme hakkı verdiğini, bu hakkın evliliğin sona ermesiyle anneye tanınmamasının cinsiyete bağlı ayrımcılık olacağı ve annenin çocuğun soyadını değiştiremeyeceği yönünde kanunda bir hüküm bulunmaması gerekçeleriyle çocuğuna kendi soyadını vermek isteyen annenin talebini kabul etmiştir. Yargıtay uygulaması bu yönde olmakla birlikte, hukukumuzda soyadı velayet hakkına değil nesebe bağlı olarak düzenlendiğinden çocuğun boşanan annesinin soyadını almasına ilişkin karar, ancak çocuğun üstün yararının gerektirdiği, örneğin çocuğun birlikte yaşadığı annesinden farklı soyadını taşımasının yaşadıkları çevrede çocuk açısından olumsuz durumlar yarattığı hallerde haklı sebebe dayanılarak (MK m. 27/I) verilebilir. Bu nedenlerle olayda boşanma sonucu velayet hakkı kendisine verilen anne A, ancak çocuğun üstün yararının gerektirdiği haller mevcutsa, çocuğu Ç1'e kendi soyadının verilmesini talep edebilir.

Cevap 7: B sosyal medyadaki paylaşımlarıyla boşanma sürecinde olduğu eşi A'nın ve Ç2'nin kişilik haklarını ihlal etmiştir. Bu bağlamda somut olayda eğer Ç2 B'nin gerçekten kendi çocuğu ise ve buna rağmen bu paylaşımları yapmış ise, B'nin paylaşımları A'nın haysiyet ve onurunu zedeleyerek kişilik hakkını ihlaline sebebiyet vermiştir. Kişinin insan olmak sıfatıyla sahip olduğu bütün özellik ve diğer niteliklerin olmadığı veya eksik olduğu fikrini uyandıran ve toplumda küçük düşürmeyi hedefleyen tüm söz, yazı, resim veya benzerleri ile yapılan ifade ve beyanlar şeref ve haysiyetin ihlali niteliği taşır. Şayet Ç2 gerçekte B'nin oğlu değil ise bu halde de B'nin paylaşımları A'nın özel hayatının ihlali niteliği taşıyacaktır. Her iki ihtimalde de A ve Ç2'nin kişilik hakkı B tarafından ihlal edilmiş olacaktır.

Ayrıca B somut olayda Ç2'nin resimlerini yayınlamıştır. Kişinin resmi üzerindeki hakkı da kişilik hakkının kapsamına girer. Kişinin rızası olmadan, menfaatlerine aykırı şekilde resminin yayınlanması, kullanılması kişilik haklarına tecavüz teşkil eder. Bu bilgiler ışığında somut olayda A ve Ç2'nin kişilik hakkı ihlali söz konusu olup kişilik haklarına saldırılan kişilere tanınan dava hakları şu şekildedir: 1. Saldırıya son verilmesi davası (burada devam eden bir saldırı olmadığından bu dava açılmaz) 2. Saldırı tehlikesinin önlenmesi davası (somut olayda B'nin tekrar bu paylaşımları tekrarlaması ihtimali varsa söz konusu olabilir) 3. Saldırının hukuka aykırılığının tespiti davası (Sona eren bir saldırının etkisinin devam etmesi halinde açılabilir) 4. Maddi tazminat davası (A ve Ç2'nin söz konusu paylaşım dolayısıyla maddi bir zarara uğramış olmaları halinde söz konusu olabilir) 5. Manevi tazminat davası (Kişilik haklarına hukuka aykırı saldırıdan dolayı duyulan acı, elem ve ıstırabın telafisi için söz konusu olur). Bu davaları hem A hem de Ç2 açabilir. Fakat Ç2 henüz bebek olduğundan onun adına bu davayı velayet hakkına sahip anne A, B'ye karşı açabilecektir. Zira ayırt etme gücüne sahip olmayan küçük ve kısıtlılar, kendi adlarına hareket edemeyeceklerinden, onları korumak amacı ile kanuni temsilcilerinin bu davaları açabilecekleri kabul edilmektedir.

Cevap 8: D'nin B'ye hakaret içeren yorumları, eğer B'nin kişilik hakkını ihlal eder nitelikte ise, bu paylaşımlar sebebiyle B manevi tazminat davası açılabilir. Manevi tazminat davası kişilik haklarına hukuka aykırı saldırıdan dolayı acı, elem ve ıstırabın telafisi amacını güder. Manevi tazminat talebi karşı tarafça kabul edilmedikçe devredilemez ve miras bırakan tarafından ileri sürülmüş olmadıkça miras yoluyla intikal etmez. Burada Kadınları Koruma Derneği bir tüzel kişilik olup, tüzel kişilerde yetkili organın yapmış olduğu hukuki işlemler tüzel kişiyi bağlamaktadır. Ayrıca tüzel kişi, organın görevi sırasında ika ettiği haksız fiillerinden sorumlu tutulmuştur. Zarara uğrayan kişi TBK m. 49 uyarınca isterse tüzel kişiye isterse de kusurlu organa başvurarak zararının tazminini isteyebilecektir. Yani tüzel kişi ile organ müteselsilen sorumlu tutulmuştur. Tüzel kişinin organlarının belirlenmesi bağlamında ise İsviçre Federal Mahkemesi, fiili organ kavramından hareketle tüzel kişi adına uygulamaya yönelik kararlar alabilen kişileri organ olarak kabul etmiş ve bu kişilerin fiillerinden tüzel kişilerin sorumlu olduğunu kabul etmiştir. Bu bağlamda somut olayda dernek tüzüğünde yetkili organ olarak belirtilmiş olmasa da başkanın fiillerinden tüzel kişi sorumlu olacaktır. Fakat tüzel kişinin haksız fiil sorumluluğunun iki sınırı bulunmaktadır. İlk sınır tüzel kişinin hak

ehliyeti olup, sadece tüzel kişinin hak ehliyetine giren bir konuda haksız fiil işlenmiş ise -ki olayda böyledir- tüzel kişiyi sorumlu tutmak mümkün olacaktır. İkinci sınır ise organın, organ sıfatı ile görevini yerine getirirken görevi dolayısıyla haksız fiili işlemiş olmasıdır. Yani somut olayda D'nin bu açıklamayı dernek adına yapmış olması gerekmektedir.